

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2397.

Svar (3/5 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Sundhedsstyrelsen har til brug for min besvarelse oplyst følgende:

»Der eksisterer i dag begrænset dokumentation for, hvilke behandlingsindsatser, der har størst effekt overfor piskesmældspatienter med kroniske forløb. Som anført i Sundhedsstyrelsens bidrag til besvarelse af spørgsmål S 2155 anbefales - ud fra den aktuelt foreliggende viden - en tværfaglig indsats med udgangspunkt i en bio-psyko-social indfaldsvinkel. Forskellige steder i landet tages der initiativ til afprøvning af nye behandlingsstrategier, som forhåbentlig vil skabe ny viden på området.

Sundhedsstyrelsen arbejder på en redegørelse om whiplash, der omhandler helt aktuel viden om definition, diagnostik, behandling mv. Redegørelsen, der forventes at være færdig i løbet af kort tid, vil blive lagt ud på Sundhedsstyrelsens hjemmeside og kan samtidig sendes til orientering til amterne.«

Når Sundhedsstyrelsens redegørelse foreligger, vil jeg i samarbejde med Sundhedsstyrelsen sørge for, at redegørelsen videreformidles til amterne, således at den viden om diagnostik, behandling m.v., der findes på området, kan indgå i lokale overvejelser om tilrettelæggelse af indsatsen i sundheds- og socialvæsenet.

Spm. nr. S 2411

Til miljø- og energiministeren (26/4 2000) af:

Henriette Kjær (KF):

»Kan det passe, at den nuværende fredningslov ikke stiller krav om høring af berørte parter forud for en fredning?«

Begrundelse

Spørgeren synes, det er krænkende for retsbevidstheden, at man pludselig kan få et brev ind af døren, hvor der står, at den grund, man ejer,

er blevet fredet eller indstillet til fredning, og at man derfor ikke må foretage ændringer af grunden. Spørgeren mener, at loven fra før 1992 stillede krav om høring ved foreløbige fredningsforslag.

Svar (3/5 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg skal henholde mig:

»Naturbeskyttelseslovens kapitel 6 fastlægger proceduren for rejsning af en fredningssag. En fredningssag indledes ved at sagsrejseren fremsender et forslag til fredning til fredningsnævnet. Fredningsnævnet bekendtgør fredningssagens rejsning i Statstidende og i de dagblade, der udkommer på egnen, og sender fredningsforslaget til bl.a. ejere og brugere af ejendommen. Når fredningsforslaget er offentligt bekendtgjort må der ikke foretages noget på de pågældende ejendomme, som strider mod de foreslåede fredningsbestemmelser.

Samtidig med offentliggørelsen indbyder nævnet til et offentligt tilgængeligt møde om sagen. På dette møde kan lodsejere og brugere fremføre deres synspunkter. Bemærkninger m.v. kan også sendes til nævnet. Nævnet kan tillige beslutte at afholde møder med enkelte af sagens parter om særlige spørgsmål.

Fredningsnævnet træffer derefter afgørelse om gennemførelse af fredningen eller afvisning heraf samt om erstatning i anledning af fredningen. Fredningsnævnets afgørelse kan påklages til Naturklagenævnet.

De tidligere gældende regler i naturfredningsloven om, at en fredningssag først kunne rejses over for fredningsnævnet, når et foreløbigt fredningsforslag havde været offentliggjort og drøftet, blev ikke videreført med naturbeskyttelseslovens vedtagelse i 1991. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det i praksis havde vist sig, at behandlingen af et fredningsforslag lattes betydeligt, hvis det forinden drøftedes med de berørte parter. Det vil derfor fortsat være hensigtsmæssigt, at den, der agter at rejse en fredningssag, drøfter sagen med de berørte ejere og myndigheder, inden sagen indbringes for fredningsnævnet. Det vil i den forbindelse ofte være praktisk at afholde et indledende møde, hvor hovedprincipperne for en kommende fredningssag drøftes. Det er Skov-